AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26827
Copyright: Admont, Benediktinerstift

122

sacrificiū dō se ipsū. ⁊ pillud sacrificiū
delea s̄ omia peccata mea. Leuam⁹ nos
man⁹ mas ad dm in pce. ⁊ nō effundentur
man⁹ nre. leuatio s̄ ad dm. si exercean̄
in bonis opib⁹. Quid enī fac̄ ut leuet ma
ni⁹. Unde pceptū ē ut leuam⁹ manib⁹
orem⁹ ad dm. Apls enī dicē leuantes
puras man⁹ sine ira ⁊ disceptatione. ut
cū leuas man⁹ ad dm uerant̄ in nīē
opa tua. Qua enī man⁹ iste leuant̄ ut
impetrēs qd̄ uis. ipsas man⁹ cogitans
in bonis opib⁹ exercere. ne erubescant le
uari ad dm. In noīe tuo leuabo
manus meas. Iste pcessus rēs in hac
ydumea. in hoc deserto. in ira sine aqua
⁊ sine uia. ubi nob. x. pcē uia. s. ñ ira de
hac ira. In noīe tuo leuabo man⁹ meas.
Et q̄d dicā cū leuabo man⁹ in noīe tuo.
Quid dicā. Sia fīs. Quando leuans man⁹
querit quid petans. A bonis enī petis. Aliq̄d magnū petit. ñ qualia petis.
quī dū credidēt. Videns qualia dent
⁊ impius. Peccatur ut es ad ō tuo peccatū.
Nunq̄d ñ donat illa ⁊ sceleratus qui mul
tū ñ credit. Quid ḡ magnū petitur es.
q̄d donat ⁊ malis. Si ñ displiceat q̄a
que donat ⁊ malis. tā friuola sunt ut
hec malis donari digna sint. nec t̄ q̄si
magna uideant̄ que possunt donari ⁊
malis. Si q̄d ē s ⁊ omia dona tua. s. ui
dent quia que ⁊ donat malis ñ p mag
no habenda s̄. Est aliq̄d q̄d nos seruat. lo
gitam⁹ aut̄ que donet ⁊ malis. ⁊ sic intel
ligam⁹ qd̄ seruet bonis. Que donet ma
lis uidet. Bona illis tuce ista. uidet
quia uident illa bonis ⁊ malis. Pluuia q̄
descendit sup terrā. a hinc quamta bo
na nascuntur: ⁊ malis inde p̄stat̄ ⁊ bo
nis. dicante euangelio. Qui solē suū oriri fac̄
sup bonos ⁊ malos. ⁊ pluit sup iustos ⁊
iniustos. Bona ḡista que nascunt̄ uel
de pluuia uel de sole ad ñō q̄d̄ nrō petere
debem⁹ cū sint necessaria. s. ñ ipsa sola. q̄a
ista dantur ⁊ bonis ⁊ malis. Quid ḡ debe
m⁹ petere quando leuam⁹ man⁹. Qua q̄m
potuit dicē illa psalm⁹. Quid ē qd̄ dici
quom potuit. Quom potuit os humanum
nū aurib⁹ humanis. qua p ora huma
na ista dicta s̄. ⁊ p quas dā similitudi
nes dicta s̄. q̄m capere possent omis infir
mi. omis parulu. Quid dicē. Q̄d petam.
In noīe mq̄ tuo leuabo man⁹ meas.
Quid accepturus. Tamquā adipe ⁊ pin
guedine repleatur aīa mea. Putatis
aliqua pinguedine repleat̄ aīa mea.
Putatis aliquā pinguedinē carnis desidas
se animā istā fīs. Nonne cū hoc p magno
desidat ut pinguescarietes aut pingues
porcelli mactarentur: aut uenirent ad
aliquā coquinā ubi inuenirent obsonia
pingua unde saturarent̄. Si hoc credi
derim⁹ digni sum⁹ q̄ista audeam⁹. Ergo
aliq̄d spūale debem⁹ intelligere. Ha
bet quandā pinguedinē anima mea.
Est quedā saturitas pinguis sapientie.
Sapientia enim ista animē que carent
macrescunt. ⁊ omnino tā tenues fiunt.
ut in bonis omnib⁹ opib⁹ eto deficiant.
Quare eto deficiunt in omnib⁹ opib⁹ bo
nis. Qua ñ habent pinguedinē satu
ritatis sue. Audi aplm de pingui anima
pcipientē. ut quisq; bene operatur. Q̄d
am. Hilarē datorē diligit ds. Pinguis
anima. unde et pinguis ⁊ a dnō satu
rarentur. Et tam quam libet hic sit
pinguis. quid erit in illo futuro sēlo
quo nos pascent ds. Interim in hac peegri
natione. quid erim⁹ ē nec dica potest.